

melsen i § 3, Stk. 1, i Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945. Naar man ikke har givet Mulighed for Idømmelse af Bøde- og Hæftestraf, staaer dette i Forbindelse med, at kun de mere alvorlige Overtrædelser af Lovens Bestemmelser bør forfølges til Tiltale og Domfældelse.

Man har derhos ment, at der, naar det strafbare Forhold er begaaet af et Aktieselskab eller en anden juridisk Person, bør være Mulighed for, uanset om der desuden gøres Strafansvar gældende over for den ansvarlige Leder eller andre til Selskabet knyttede Personer, at paalægge Selskabet som saadant Bøde, en Regel, som navnlig kan begrundes med, at det, naar den ulovlige Virksomhed er kommet Selskabet til gode, vil være naturligt, at der ogsaa kan rettes et Bødekrav imod Selskabsformuen.

Til § 3.

Bestemmelsen er i Overensstemmelse med den hidtil fulgte Praksis med Hensyn til Paalæggelse af Strafansvar i Sager angaaende Overtrædelse af Kriselovgivningen og Næringslovgivningen.

Til § 4.

Det har ikke været Tanken med den i denne Bestemmelse indeholdte Opregning at opstille et fast Kriterium for, hvad der skal anses som utilbørlige Former for Samarbejde, men man har i Overensstemmelse med Princippet i § 2, Nr. 3, i den norske Landssvikanordning ment at burde fremhæve, at det ved Afgørelsen heraf bl. a. bør tages i Betragtning, om der ved Samarbejdets Etablering eller senere har foreligget de i Paragraffen nærmere beskrevne Omstændigheder, som giver Samarbejdet en særlig odios Karakter. Med Hensyn til de under Nr. 1 nævnte Tilfælde bemærkes særligt, at ogsaa andre Omstændigheder end Tilførsel af Raavarer og andre Forsyninger til Landet i dansk Interesse vil kunne udelukke, at Forholdet anses for utilbørligt; dette vil saaledes heller ikke være Tilfældet, naar Samarbejdet f. Eks. har været nødvendigt for at afværge Trusler fra Besættelsesmagten om Indførsel her til Landet af udenlandsk Arbejdskraft. De i Landssvikanordningen anførte Eksempler paa utilbørligt Samarbejde svarer i det væsentlige til de i Forslaget optagne.

Da § 15 i Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 bl. a. ogsaa betinger det strafbare „Værnemageri“ af, at Samarbejdet er sket „paa lignende utilbørlig Maade“, vil en Del af de i nærværende Paragraf opregnede Eksempler paa Forhold, der gør Samarbej-

det utilbørligt, ogsaa kunne være bestemmende for, hvad der efter Straffelovstillæggets § 15 maa anses for utilbørligt.

Til § 5.

I Overensstemmelse med det i Indledningen anførte, hvorefter Lovforslaget i særlig Grad tilsigter at ramme de skyldige med økonomiske Sanktioner, giver Stk. 1 Adgang til at idømme Bøde som Tillægsstraf, og det forudsættes, at saadan Tillægsstraf idømmes i alle grove Tilfælde, hvor ikke særlige Omstændigheder taler derimod, jfr. herved ogsaa Bemærkningerne nedenfor til § 11. Det er ikke efter denne Bestemmelse — saaledes som efter Borgerlig Straffelov § 50, Stk. 2 — en Betingelse, at det kan dokumenteres, at der foreligger Vindesyge. Naar Reglen om Bøders Idømmelse som Tillægsstraf, heller ikke naar der foreligger strafbart Forhold af grov Karakter, er gjort ubetinget, begrundes dette med, at saadan Straf ikke er egnet over for Personer, som er uden Midler til Bødens Betaling, hvorfor der i saadanne Tilfælde bør være Mulighed for at undlade Tillægsbøders Idømmelse.

Tillægsbøder kan inddrives ved Udpantning og afsones i Overensstemmelse med de i Borgerlig Straffelov indeholdte Regler. For at gøre Inddrivelsen mere effektiv er der givet Adgang til at paalægge Straf for den, som, uagtet han var i Stand til at betale en idømt Bøde, modvilligt undlader at opfylde Dommen. Et lignende Tvangsmiddel er hjemlet i Landssvikanordningens § 9. Denne Adgang til Strafpaalæg finder ifølge Forslagets § 11, Stk. 5, tilsvarende Anvendelse paa Konfiskationskrav.

Til § 6.

Efter Retsplejelovens § 797 er der alene Hjemmel til Beslaglæggelse af en mistænkt Gods til Sikkerhed for Sagsomkostninger og Erstatningsansvar, men derimod ikke for Bødekrav. Beslaglæggelse kan endvidere i Henhold til Retsplejelovens § 745 ske med Hensyn til Ting, der bør konfiskeres, men kan som almindelig Regel ikke i øvrigt finde Sted i Sigtedes Formue til Sikring af Konfiskationskrav. Bestemmelsen i Stk. 1, som udvider Adgangen til Beslaglæggelse til at omfatte Bødekrav, finder ifølge § 11, Stk. 5, ogsaa Anvendelse paa Konfiskationskrav.

Under Hensyn til, at Beslaglæggelsen i de heromhandlede Sager vil kunne omfatte store Formuer eller Forretningsvirksomheder, med Hensyn til hvilke en midlertidig Bestyrelse kan være nødvendig for at forhindre